

ΤΟΥ **Σπύρου Κοντομάρη**

Ένα πιο «γλυκό μνημόνιο» και μία «πιο κανονική δημοκρατία» επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ κατά τη γνώμη του Σπύρου Κοντομάρη, υποψήφιου με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Β' Αθήνας, ο οποίος προβλέπει ότι δεν πρόκειται να δούμε μια αριστερή κυβέρνηση.

Συνέντευξη στη **Βασιλική Σιούτη**

«Εμείς λέμε όχι στα μνημόνια, χωρίς αναβολή και χωρίς αστερίσκους» δηλώνει και υποστηρίζει ότι η παραμονή στην Ευρωζώνη σημαίνει σκληρή λιτότητα και μνημόνια για πάντα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η ανάλυση που κάνει για το ποια είναι τα στρώματα εκπροσωπεί ο ΣΥΡΙΖΑ και γιατί ...δεν θα κάνει τούμπα.

Εξηγεί γιατί δεν μπορεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ και δηλώνει ότι αυτοί «δεν θα γίνουν κατοικίδιο στο σαλόνι του συστήματος». Παρ'όλα αυτά επιχειρηματολογεί για ποιον λόγο πρέπει το κόμμα του να μπει στη Βουλή και πιστεύει ότι αν αυτό συμβεί, πολλοί θα πάθουν εγκεφαλικό.

-Γιατί να ψηφίσει κάποιος ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όχι ένα από τα άλλα δύο κόμματα της αριστεράς που είναι στη Βουλή;

Εξαρτάται ποιος είναι αυτός ο Κάποιος. Αν είναι ο «επινοικιαζόμενος», ο courier, ο υπάλληλος σε call center, αν του ζητάνε να δουλεύει Κυριακές, αν τον απειλούν καθημερινά στην δουλειά του, αν δεν έχει περίθαλψη για τον ίδιο και τα παιδιά του, αν τρώει στα συσσίτια, αν δεν μπορεί να βρει δουλειά πρέπει να ψηφίσει ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Πρέπει όχι μόνο να μας ψηφίσει, αλλά και να αγωνιστεί μαζί μας για να αλλάξει τη ζωή του σήμερα, τώρα. Όχι στη Δευτέρα παρουσία του σοσιαλισμού όπως τον καλεί το ΚΚΕ, όχι στην Δευτέρα Παρουσία της αλλαγής των συσχετισμών στην Ευρώπη, όπως τον καλεί ο ΣΥΡΙΖΑ.

-Αυτή τη στιγμή υπάρχει μία ιστορική ευκαιρία για την αριστερά να βρεθεί στην κυβέρνηση. Για ποιο λόγο να μην συνεργαστείτε αυτή την ώρα;

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην Κυβέρνηση, ο λαός σίγουρα όχι. Αν μπορεί μια τέτοια Κυβέρνηση να είναι αριστερή μένει να το δούμε. Πιστεύω πως είναι αδύνατο και μακάρι να διαψευστώ.

Προς το παρόν η επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι να βγάλει από το περιθώριο τη σύγχρονη εργατική τάξη. Επιδίωξη του είναι μια πιο κανονική δημοκρατία. Ένα πιο γλυκό μνημόνιο. Μια πιο γλυκιά Ε.Ε. Εκεί «κολλάνε» και οι δεσμεύσεις «συνέχειας του κράτους» που δεν είναι άλλο από την «τεχνική παράταση» της Δανειακής Σύμβασης και την «διαπραγμάτευση» του Μνημονίου.

Δεν συνεργαζόμαστε εκλογικά γιατί δεν συμφωνούμε ούτε στα πιο στοιχειώδη. Εμείς λέμε μνημόνια τέλος. Χωρίς αστερίσκους, χωρίς παρενθέσεις, χωρίς αναβολή. Λέμε διαγραφή του Χρέους. Γιατί δεν το αναγνωρίζουμε σαν δικό μας, αλλά σαν κληρονομιά του πολιτικού συστήματος που μας έχει καταστρέψει. Εμείς λέμε Ευρωζώνη και ευρώ τέλος. Γιατί παραμονή σημαίνει σκληρή λιτότητα και μνημόνια εσαεί.

Εκτιμούμε ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα είναι μια κυβέρνηση συμβιβασμών και παλινδρομήσεων ανάμεσα στις κοινωνικές ανάγκες και σε αυτούς που τις ξέσκισαν. Δεν προετοιμάζει την κοινωνία για καμιά μάχη. Θα κυβερνήσει μόνος του, χωρίς το λαό, για να μπορεί να κάνει «χειρισμούς» και «ντρίπλες».

-Ποια είναι η σημαντικότερη πολιτική διαφορά που έχετε με τον ΣΥΡΙΖΑ;

Εμείς πιστεύουμε ότι η κρίση που ξεκίνησε από το 2008 είναι παγκόσμια και δομική. Το κεφάλαιο δεν έχει βρει τρόπο να την υπερβεί. Δεν έχει επινοήσει ένα νέο τεχνικό-κοινωνικό υπόδειγμα. Απλά τη διαχειρίζεται. Τη διαχειρίζεται καταναλώνοντας τα καύσιμα του κοινωνικού συμβολαίου. Κόβει κοινωνικές παροχές, μισθούς, συντάξεις, ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία και τα δημόσια αγαθά. Συνεχώς και ξανά το ίδιο βιολί.

Πιστεύουμε ότι σε αυτή την παραταταταμένη κρίση στρατηγικής του κεφαλαίου δεν μπορεί να υπάρξει μια νέα σοσιαλδημοκρατία, ένας νέος συμβιβασμός μεταξύ μερίδων του κεφαλαίου και μερίδων της εργατικής τάξης. Διότι δεν υπάρχουν «καλές» μερίδες του κεφαλαίου στην Ελλάδα που να επενδύουν στην διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα, πιο «αναπτυξιακές», πιο «καινοτόμες», πιο «επιχειρηματικά ανήσυχες», που να επιδιώκουν την εξέλιξη των μέσων και των διαδικασιών παραγωγής, να επενδύουν στην εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού. Το κεφάλαιο στη Ελλάδα είναι παρασιτικό, κρατικοδίαιτο και καθυστερημένο από κάθε άποψη.

Σε αυτή τη συγκυρία που είναι μοναδική, είναι ιστορική, είναι η πιο μεγάλη κρίση του Καπιταλισμού, θέτουμε το ζήτημα της ανατροπής του και της οργάνωσης μιας άλλης κοινωνίας με τους εργαζόμενους στο τιμόνι. Δηλαδή τη σοσιαλιστική και κομμουνιστική αναφορά μας δεν την έχουμε για τα συνέδρια και για βιτρίνα. Προσπαθούμε να την κάνουμε πολιτικό εργαλείο για το σήμερα, για το τώρα, για το κοινωνικά αναγκαίο. Η πρόταση μας είναι θετική δεν είναι διαμαρτυρία. Είναι όμως και πολύ πιο βαθιά και δύσκολη.

-Εάν συνεργαζόσασταν με τον ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είχατε τη δυνατότητα να συμβάλετε ώστε να αποτραπεί η τούμπα που φοβάται ένα τμήμα της αριστεράς;

Δείτε την πρόσφατη έρευνα της Public Issue με ποιο σκεπτικό ψηφίζει ο κόσμος το κόμμα που έχει επιλέξει. Για να το πω πιο απλά, ο ΣΥΡΙΖΑ, και το ΚΚΕ εν μέρει, εκφράζουν και συμφέροντα κοινωνικών ομάδων που κάθε άλλο παρά καταστράφηκαν από την κρίση. Εκφράζουν και συμφέροντα αυτού που εμείς λέμε μεσοστρώματα «νέα και παραδοσιακή μικροαστική τάξη».

Μισθωτούς μεν, και άρα εκμεταλλευόμενους εργαζόμενους, αλλά και ταυτόχρονα σε θέσεις κάποιων μικρής ή μεγαλύτερης ευθύνης μέσα στην ταξική ιεραρχία. Μεσαία και ανώτερα στελέχη του Δημόσιου και ιδιωτικού Τομέα. Εκφράζουν δημοσίους υπαλλήλους που παρότι εξαθλιώνονται οικονομικά και θεσμικά, εκ της θέσης τους υπηρετούν την κρατική μηχανή, τις εφορίες, τα Υπουργεία, τα Δικαστήρια, τα σώματα ασφαλείας.

Εκφράζουν και μικρούς κεφαλαιοκράτες, μικρούς επιχειρηματίες που προσφέρουν μεν την δική τους εργασία στις επιχειρήσεις τους, αλλά ταυτόχρονα εκμεταλλεύονται και την εργασία των υπαλλήλων τους. Όπως οι αγρότες, οι φουρναραίοι, τα μίνι μάρκετ, οι μικρές τουριστικές, επιχειρήσεις, οι ελεύθεροι επαγγελματίες που η κρίση τους έχει τσακίσει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ εκφράζουν και κοινωνικά στρώματα που χωρίς να κερδίζουν, τουλάχιστον διασώζονται μέσα στην κρίση, κυρίως από την ισοπέδωση του εργατικού κόστους, έχουν κάποιες μικρές έστω καταθέσεις στην άκρη ή ένα μικρό έστω εγγυημένο εισόδημα. Να γιατί είναι τόσο πολιτικά δύσκαμπτοι σε ριζικές αλλαγές και πολιτικές συγκρούσεις με το υφιστάμενο πολιτικό πλαίσιο. Γιατί τα κοινωνικά συμφέροντα που εκφράζουν καθορίζουν την πολιτική τους γραμμή και όχι το ανάποδο.

Συνεπώς, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να κάνει καμία τούμπα. Θα συνεχίσει να εκφράζει συγκεκριμένα συμφέροντα μεσο-στρωμάτων. Η λεγόμενη «τούμπα» αφορά μόνο στην πολιτική φρασεολογία. Αφορά στην αντικατάσταση ενός ριζοσπαστικού λόγου που

εκπορευόταν από την γενικευμένη κοινωνική εξέγερση του 2010 - 2012, από τα επικοινωνιακά προϊόντα της Clever Bank. Εάν συνεργαζόμασταν με τον ΣΥΡΙΖΑ θα ήμασταν ακριβώς ότι και η Αριστερή Πλατφόρμα. Η καλή απατημένη σύζυγος.

-Μπορούμε να έχουμε αριστερή κυβέρνηση εντός της ευρωζώνης;

Με τίποτα. Γιατί ευρωζώνη δεν είναι μόνο το νόμισμα. Είναι οι προϋποθέσεις διακυβέρνησης για να έχεις ευρώ. Δηλαδή μισθούς που να προσεγγίζουν τους μισθούς των εμπορικών εταιριών της ΕΕ (BRICS), διαρκή και μόνιμη λιτότητα, φόρτωμα του Δημόσιου Χρέους στα νοικοκυριά. Δεν το λέμε εμείς, έτσι ακριβώς γράφεται στο «Σύμφωνο για το ευρώ» που ψηφίστηκε τον Μάρτη του 2011. Δείτε τι έγινε στην Κύπρο με το «αριστερό» ΑΚΕΛ.

-Η δική σας θέση για το ευρώ ποια είναι;

Η θέση μας είναι ότι το ευρώ αποτελεί νομισματική, τραπεζική και δημοσιονομική συμπύκνωση των πολιτικών της ΕΕ. Μιας ΕΕ που αποτελεί θεσμική έκφραση του συνασπισμού των ευρωπαϊκών κεφαλαίων, μιας ΕΕ που ας μην ξεχνάμε ότι ιδρύθηκε ως «Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα». Δεν είμαστε λοιπόν αντι-ευρωπαϊστές όπως μας το προσάπτουν. Είμαστε πολύ πιο «φιλοευρωπαϊστές» από όλους τους γραφειοκράτες των Βρυξελλών, γιατί είμαστε με τους λαούς της Ευρώπης. Είμαστε διεθμιστές. Νοιώθουμε πολύ πιο κοντά μας τους άστεγους της Ισπανίας, τους άνεργους της Ιρλανδίας, από τους Έλληνες εφοπλιστές της Εκάλης. Είμαστε αντίθετοι με την ΕΕ ως θεσμό εκμετάλλευσης των λαών της Ευρώπης και θέλουμε να διαλυθεί.

-Χωρίς ισχυρό λαϊκό κίνημα μπορεί να υπάρχει ισχυρή αριστερά;

Σε καμιά περίπτωση. Το φώς του κινήματος κάνει την αριστερά να λάμπει. Με ισχυρό κίνημα λάμπουν ακόμα και οι πιο συντηρητικές και προβληματικές εκφράσεις της. Το κίνημα, δηλαδή ο κόσμος που βγήκε στους δρόμους δίνει στην αριστερά πολιτικές ευκαιρίες. Το ερώτημα είναι τι κάνει η αριστερά για το κίνημα.

Το ΚΚΕ για παράδειγμα έχει μεγάλη και σημαντική, ιστορική προσφορά στο κίνημα. Τις στιγμές όμως που το κίνημα χτυπούσε την πόρτα της εξουσίας, όχι για να μπει, αλλά για να τη σπάσει, το ΚΚΕ ήταν απέναντι. Γενικευμένη χαφιεδολογία τον Δεκέμβρη του 2008, αλυσίδες απέναντι στους διαδηλωτές μπροστά στη Βουλή τον Οκτώβρη του 2013. Η απάντηση που εκεί δόθηκε στο ΚΚΕ, με δολοφονική επίθεση στα μέλη του ήταν ότι χειρότερο έχουμε δει. Για αυτό και το καταδικάσαμε άμεσα. Μιλάμε για τα ίδια μέλη του ΚΚΕ που λίγο πριν τη δολοφονία του Φύσσα, είχαν χτυπηθεί στο Κερατσίνι από τους φασίστες της Χ.Α.

Το ΚΚΕ το θέλουμε δίπλα μας στο κίνημα, όχι από πάνω μας, συνοδοιπόρο και όχι «νταβατζή». Το ΚΚΕ έχει πολλά να προσφέρει και πολιτικά και κινηματικά. Το καλούμε να βγει από τη λογική της αυτοσυντήρησης, από τη λογική της ενδοαριστερής αντιπαράθεσης. Η κριτική μας είναι δημόσια και συντροφική. Ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη έχει επίσης κάποιο κόσμο που είναι μέσα στο κίνημα. Έχει θρέψει όμως και τεράστιες εκλογικές αυταπάτες, έχει συμβάλλει ώστε το κίνημα να οδηγηθεί στον καναπέ.

-Για ποιον λόγο δεν υπάρχει ισχυρό κίνημα σήμερα;

Το σύστημα εφάρμοσε ένα συγκεκριμένο πολιτικό σχέδιο, ταυτόχρονα με την εξαπόλυση αδιανόητης καταστολής. Το κίνημα και οι πλατείες έπρεπε από τις 13 Φεβρουαρίου 2012 και εις το διηνεκές να αντικατασταθούν από μια παρατεταμένη προεκλογική καναπεδο-συζήτηση. Έπρεπε από την επόμενη κιόλας μέρα της μαζικότερης, αυθεντικότερης και πιο ανεξέλεγκτης σύγκρουσης του λαού με το μνημόνιο, αυτή της 12/2/12, ο λαός να γυρίσει στο σπίτι του. Το κύριο άρθρο της Καθημερινής της Τρίτης 14/2/12 προανήγγειλε πανικόβλητο κάτι που ως τότε ξόρκιζε ως καταστροφή: Γρήγορα εκλογές ! το αργότερο ως τον Μάιο του '12 !

Το κίνημα υποχώρησε και δεν εξαφανίστηκε. Ας μην ξεχνάμε τη Χαλυβουργία, την ΕΡΤ, την μάχη για την αξιολόγηση στο Δημόσιο, την μάχη ενάντια στους Φορτσάκηδες, το αντιφασιστικό κίνημα, τα κινήματα των μεταναστών, τη μάχη στα νοσοκομεία, την Κερατέα, τις Σκουριές, το κίνημα για την υπεράσπιση των κρατουμένων και την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλα αυτά ήταν παρούσα και είχε μεγάλη συμβολή.

Για να φτάσει ένα μέρος της κοινωνίας να ψηφίζει σήμερα Κασιδιάρη, χρειάστηκαν 20 χρόνια καθημερινής εκπαίδευσης στην άσκηση ψηφίζω ίσον κάνω πλάκα. Χρειάστηκαν είκοσι ολόκληρα χρόνια με ηθοποιούς, μοντέλα, τηλεπαρουσιαστές, δημοσιογράφους, ποδοσφαιριστές σε θέσεις ευθύνης, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στο Κοινοβούλιο, στο Ευρωκοινοβούλιο, στα σωματεία, εσχάτως και στα υπουργεία. Έπρεπε ο λαός να έχει γίνει ΛάΟΣ. Έπρεπε να βρίσκεται σε βαθιά αφασία. Όπως επίσης και η αριστερά έπρεπε να είναι ιδεολογικά διαβρωμένη, κάπου μεταξύ Λιάνας Κανέλλη, Θεοδώρας Τζάκρη, Δημήτρη Τζιώτη, Λάκη Λαζόπουλου και Κρίτωνα Αρσένη.

Η οικειοποίηση και χρήση από την Αριστερά θεσμικών και ιδεολογικών εργαλείων που κατασκευάστηκαν για την εξόντωσή της, έχει κριθεί και έχει αποτύχει. Ανανέωση και εκσυγχρονισμός του δημόσιου λόγου της δεν σημαίνει αντιγραφή των τρόπων του κεφαλαίου, δεν σημαίνει πρόσληψη των επικοινωνιολόγων του κεφαλαίου, δεν σημαίνει

τήρηση του εθιμοτυπικού πρωτοκόλλου εποικοδομητικής ανταλλαγής απόψεων με τον ΣΕΒ και το παπαδαριό.

Έχει κριθεί ότι αυτός ο δρόμος αντί να διευρύνει την κοινωνική της επιρροή, καταγράφει την Αριστερά στο συλλογικό υποσυνείδητο ως συστημική δύναμη, επιτρέποντας στην ακροδεξιά να εκφράσει μέρος της κοινωνικής δυσaréσκειας.

Κάθε τι που κάνει την Αριστερά να μοιάζει με το σύστημα δεν μπορεί να ξυπνήσει καμιά ελπίδα, εμπιστοσύνη, ανάγκη απέναντι στο σύστημα. Το ανήκουμε αδιαμφισβήτητα στην Ευρώπη την ΕΕ και το Νάτο δεν μπορεί να ξεσηκώσει ενάντια στην Τρόικα και το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Σταθερότητας. Και δεν θέλει, στα σίγουρα.

-Ποιο ρόλο φιλοδοξεί να παίξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ λοιπόν την επόμενη μέρα;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πιστεύει ότι η επόμενη μέρα θα είναι μια μέρα εκβιασμών προς τη νέα κυβέρνηση. Εκβιασμών της ΕΕ, του εγχώριου και του ευρωπαϊκού κεφαλαίου.

Τα τρομοκρατικά διλλήματα της χρεοκοπίας, του χάους, της οικονομικής καταστροφής θα συνεχίσουν να αποτελούν εργαλεία εκφοβισμού απέναντι σε οποιαδήποτε διαφορετική πολιτική κατεύθυνση, σε οποιαδήποτε φωνή αντίστασης, σε οποιοδήποτε αγώνα αξιοπρέπειας.

Απέναντι σε αυτούς τους εκβιασμούς εμείς θέλουμε να συμβάλουμε ώστε το κίνημα να θέσει τους δικούς του ισχυρότερους εκβιασμούς. Χωρίς καμιά περίοδο χάριτος. Μια περίοδο που θα επιχειρήσουν ενσωματώσουν βαθύτερα και μονιμότερα το ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνητικό ρόλο «συνέχειας του κράτους», εντός του πλαισίου της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, των αγορών και της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα είναι η αριστερή εργατική αντιπολίτευση, και στον δρόμο, και στην πολιτική αντιπαράθεση.

Θα συνεχίσουμε να ζητάμε τα αυτονόητα κοινωνικά αναγκαία μέτρα. Δεν θα κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, όπως οι κυρίες με τα χρυσαφικά και τις «κατσαρόλες» στην Αργεντινή. Θα σταθούμε με αποφασιστικότητα απέναντι σε πιθανές «αντιπολιτευτικές» εκτροπές, αξιοποιώντας την εμπειρία του παγκόσμιου αριστερού κινήματος, για να θυμίσω την χρηματοδοτούμενη από τη CIA απεργία των φορτηγατζήδων απέναντι στον Αλιέντε. Δεν θα γίνουμε όμως και κατοικίδιο στο σαλόνι του συστήματος, όπως η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Νέο '89 δεν θα γίνει στην πλάτη μας. Τέτοια ευθύνη δεν θα πάρουμε. Το λέμε καθαρά.

-Ποιες είναι οι δικές σας απαιτήσεις από μία πιθανή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ;

Θα απαιτήσουμε με κάθε τρόπο: Να μην πληρωθεί κανένα ομόλογο που λήγει. Να γίνει στάση πληρωμών στους τοκογλύφους δανειστές. Να διαγραφεί ολόκληρο το χρέος. Να γίνουν οι εθνικοποιήσεις των τραπεζών και δημόσιων οργανισμών. Ο λαός να πάρει πίσω τη Δημόσια περιουσία του. Να σταματήσει η φοροληστεία εις βάρος της κοινωνίας. Να φορολογηθούν δραστικά οι καταθέσεις του εξωτερικού και οι of shore. Να πληρώσουν επιτέλους φόρο οι καναλάρχεις που έχουν καταλάβει τις δημόσιες συχνότητες και οι εθνικοί εργολάβοι που εκμεταλλεύονται τις δημόσιες υποδομές. Να δοθεί πλήρης πρόσβαση σε παιδεία, υγεία, ενέργεια, κοινωνικά αγαθά σε όλους τους Έλληνες και τους μετανάστες. Να περιοριστούν δραστικά τα κέρδη του κεφαλαίου. Να δοθούν αυξήσεις στους μισθούς με ταυτόχρονη μείωση του χρόνου εργασίας, για να βρει ο κόσμος αξιοπρεπή δουλειά και να σταματήσει η αιμορραγία της μετανάστευσης. Να καταργηθεί ολόκληρο το μνημονιακό πλαίσιο. Να βγει η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ, να σταματήσει να συμβάλλει στις σφαγές των λαών στην Ουκρανία, τη Συρία, το Αφγανιστάν.

-Ο στόχος σας σε αυτές τις εκλογές ποιος είναι; Θεωρείτε απαραίτητη την παρουσία σας στο κοινοβούλιο;

Εκτιμούμε ότι η ενισχυμένη εκλογική παρουσία μας, δηλαδή της συνεργασίας των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του Σχεδίου Β, της Παρέμβασης και εκατοντάδων ανένταχτων αγωνιστών, θα είναι πραγματικός εφιάλτης της Τρόικα και της Ε.Ε. Θέλουμε λοιπόν να τους αγχώσουμε. Αν μπορούμε και στη Βουλή θα πάθουν εγκεφαλικό. Όπως επίσης εγκεφαλικό θα πάθουν και οι πολιτικοί εκφραστές του μνημονίου. Όπως επίσης και η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Ο καθένας για διαφορετικούς λόγους. Τα διεθνή και εγχώρια κέντρα εξουσίας μετρούν κάθε ψήφο προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, δέκα φορές πιο επικίνδυνη από την ψήφο στο ΣΥΡΙΖΑ, εξ' ου και οι αναφορές του Σαμαρά, της Σπυράκη και διάφορων τηλεκανιβαλων στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η παρουσία μας στο Κοινοβούλιο δεν είναι απαραίτητη στενά για μας, για τα στελέχη και για τα μέλη μας. Δεν ψάχνουμε για στασίδι ούτε στη Βουλή, ούτε στην Κυβέρνηση. Πιστεύουμε ότι η παρουσία μας στο Κοινοβούλιο είναι απαραίτητη για το κίνημα, για τον κόσμο του αγώνα, για την κοινωνία.

Δημοσιεύθηκε στο ThePressProject

antarsya.gr